

Minister Spraw Wewnętrznych

Pani Teresa Piotrowska

Na Pani ręce kierujemy Uchwałą z dnia 5 października br. Walnego Zebrania Forum Matek, z prośbą o Pani stanowisko odnośnie problemów tam poruszonych, a zwłaszcza złych i dobrych praktyk Policji nadzorowanej przez Panią Minister. Jako przedstawicielki pozarządowej organizacji walczącej o prawa dzieci do obojga rodziców – w przypadku ich rozstania – pragniemy zwrócić Pani uwagę na realizowane przez Policję zadania nie zawsze rozumiane jako pozytywna pomoc organów państwowych.

Jak zapewnił nasze Stowarzyszenie Pan mł.insp.Dariusz Prządka radca Wydziału Prewencji BPIRD KGP „Policja nie posiada uprawnień do przymusowego odebrania dziecka i przekazania go osobie uprawnionej do kontaktu z nim.” oraz że „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa „. Przedmiotową informację w całości dzielimy.

Tymczasem rzeczywistość jest inna, zależna od osobowości policjantów i ich przełożonych. Niestety, obok pozytywnych przykładów dotyczących interwencji policjantów, wspomagających ojców w egzekwowaniu kontaktów z dziećmi, gdy matki nie wpuszczają ich do dzieci, mimo postanowienia sądu o wizytach u dzieci, mamy coraz więcej informacji o braku takiej pomocy. Po prostu policjanci odmawiają przyjazdu, mimo tytułu wykonawczego, który mówi o pomocy organów w jego wykonaniu. Wzywani w terminach, kiedy matki nie wpuszczają ojców do mieszkania lub domu w celu odwiedzin dziecka – kierują do prokuratur oskarżenia wobec ojców o bezpodstawne wezwania. Takich informacji jest coraz więcej i dotyczą one różnych rejonowych komend.

Ale są i pozytywne działania, kiedy komenda policji na podstawie art. 305 §4 kpk, w sprawie uniemożliwienia kontaktu ojca z małoletnim, wszczyna dochodzenie wobec matki o przestępstwo określone w art. 191§1kk wnosząc o nadzór prokuratury rejonowej. W takim przypadku matki bojkotujące kontakty nie czują się bezkarne, a działanie policji, nawet tylko wszczęte, studzi zemstę matek, która w konsekwencji dotyka dziecko. Takich pozytywnych przykładów jest jednak mniej, a są warte upowszechnienia.

To samo dotyczy Niebieskich Kart, które komendy policji wypełniają tylko na wniosek matki nie przesyłając do zespołów interdyscyplinarnych, udostępniają niejednokrotnie Kartę A sądom, jako dowód przemocy, mimo, że postępowanie nie zostało zakończone. Mamy także skargi ojców, że ich wnioski o stosowaniu przemocy przez matki na nich i na dzieciach, nie dopuszczanie do kontaktu z najbliższymi – jakimi są dzieci – nie są przez policjantów przyjmowane. Są odsyłani z odmową – niejednokrotnie z komentarzem, którego przytaczać nie należy. Raport NiK wskazuje również na falę pomówień i tzw. zakładania NK celem uzyskania rozwodu z winy małżonka. I tak kształtuje się statystę przemocy wobec kobiet.

Najtrudniejszym i najdrastyczniejszym problemem są interwencje policji w sprawach uprowadzenia i zatrzymania dzieci przez matki i przez ojców. Notujemy interwencje policji – polegające na odbieraniu dzieci z rąk ojców, lub dziadków ojczystych, zleczone przez matki i detektywów – bez postanowień

sądowych. Notujemy naruszenie miru domowego (czyli wolności) przez policję. Notujemy tzw. „wejścia drzwiami” aby odebrać dziecko z domu, mieszkania, odebrać dziecko w sklepie, z placu zabaw, z peronu pociągu, ze szkoły. Są to naprawdę drastyczne sceny zapisane na nośnikach audio i wideo. Takich dramatycznych postępowań mamy coraz więcej, coraz częściej skarżą się ojcowie, którym z góry zarzuca się przemoc, zakuwa w kajdanki, rzuca na głowę - na oczach dzieci.

Pani Minister, Policja jest od ścigania przestępców, nie od zabierania dzieci ojcom. Nasi synowie, ani my ich matki i ich ojcowie nie jesteśmy przestępcami. Nie jesteśmy rodzinami patologicznymi. Sprawy te wymagają natychmiastowego uregulowania, bo cierpią na tym dzieci, a ojcowie oskarżani są za naruszenie nietykalności funkcjonariuszy „podczas pełnienia czynności służbowych”. My matki, mamy osobiste doświadczenia, kiedy policja z rąk ojca, z naszych rąk, wydziera krzyczące dziecko. Notujemy takie zdarzenie, że 4 samochody policyjne przyjechały o 20:30 odebrać 2 letnie dziecko (ostatnio medialnie nagłośnione przez jedną ze stacji telewizyjnych).

Następną sprawą do przedyskutowania jest zasadność proponowania przez Ministerstwo Sprawiedliwości upoważnienia policji do przeszukania mieszkania, w sprawach o odebranie dziecka. Nasze stanowisko jest zdecydowanie przeciwne takim propozycjom. Policja jest od ścigania przestępców - a nie od zabierania dzieci ojcom, matkom, rodzinom.

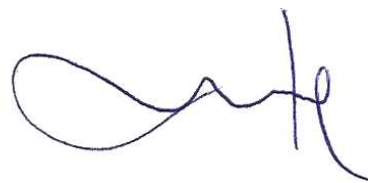
Dlatego wnosimy o debatę na temat tych procedur, które powinny być pozytywne, a nie drastycznie negatywne.

Pozostajemy z poważaniem.

Janina Fabisiak - Prezes

Teodozja Strawczyńska - Wiceprezes

1 zal. Uchwała